

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.47/2014/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2014. év október hó 3. és október 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következőn

Í T É L E T E T:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 6.B.1746/2011/96. számú ítéletét **az alábbiak szerint változtatja meg:**

I. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti, és fegyházbüntetését 3 (három) év 8 (nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltást 4 (négy) évre **enyhíti**.

III. r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) év 2 (kettő) hónapra, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre **enyhíti**.

IV. r. vádlott vonatkozásában további 310.500 (háromszáztízezer-ötszáz) forint vagyonekobzást is elrendel.

A IV. r. vádlott előzetes letartóztatásának végső időpontja 2011. március 19., a házi őrizet kezdő időpontja 2011. március 20.

I. r. vádlott anyja neve helyesen ..., II. r. vádlott anyja neve helyesen ...

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban eddig felmerült bűnügyi költségből II. r. vádlott köteles az államnak megfizetni 20.320 (húszezer-háromszázhusz) forintot.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék I. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (2012. évi C. törvény 176. § (1) és (3) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 4 év 2 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

II. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (2012. évi C. törvény 176. § (1) és (3) bekezdés) állapította meg, melyet mint társtettes követett el.

Ezért őt 3 év 2 hónap fegyházbüntetésre ítélte és 6 évre kiutasította Magyarország területéről.

III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (2012. évi C. törvény 176. § (1) és (3) bekezdés) mondta ki bűnösnek. Ezért őt 3 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

IV. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (2012. évi C. törvény 176. § (1) és (3) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 3 év 4 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

V. r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (2012. évi C. törvény 176. § (1) és (3) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról és rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozóan is.

Ezen túlmenően III.r. vádlott tekintetében 50.000 Ft, míg IV.r. vádlott tekintetében 89.500 Ft vagyonelkobzást rendelt el.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, melyek elkobzását rendelte el, továbbá a V.r. vádlottól lefoglalt 272.000 Ft lefoglalását megszüntette, azt az V.r. vádlottnak kiadni rendelte, azonban a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása végett.

Ugyancsak jogorvoslattal élt I.r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett, II.r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért, III.r. vádlott és védője enyhítésért, míg IV.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése végett.

V.r. vádlott vonatkozásában az ítélet jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.391/2012/14-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlnyomórészt beszerezte az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat, azonban I.r. vádlott vonatkozásában a személyi körülményeivel kapcsolatosan tett ténymegállapítások hiányosak, így azok kiegészítésre szorulnak a tekintetben, hogy az I.r. vádlott mióta tartózkodik jogszerűen Magyarország területén. Az ügyészi álláspont szerint az I.r. vádlott által közölt adatokon kívül e tekintetben semmiféle

bizonyíték nem áll a bíróság rendelkezésére, így az e körben tett ténymegállapítás megalapozatlan.

Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság keresse meg a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalt annak közlése végett, hogy I.r. vádlott mióta rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel.

Ezen túlmenően indítványozta az ítélet indokolásának 9. oldal utolsó bekezdéséből a tényállásba átemelni azt, hogy I.r. vádlott az általa vásárolt kábítószerért 3.000.000 Ft-ot fizetett. Ezt a vallomást az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tette 2012. november 18. napján és a megismételt eljárásban is a 2013. június 20.-i tárgyalási jegyzőkönyv adatai szerint.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, melyből okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekmények minősítése is. Helyesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a vádlott számára kedvezőbb jelenleg hatályos Btk. rendelkezéseit alkalmazta.

Ugyanakkor észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat nem társtettesként mondta ki bűnösnek a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében arra hivatkozva, hogy a vádlott-társaival közös cselekvőségén túl is kifejtett olyan elkövetői magatartást, amely megalapozza a terhére rótt bűncselekmény minősítését. Az ügyészség álláspontja szerint ezért I.r. vádlott magatartásának helyes meghatározása részben tettesként, részben pedig társtettesként történt elkövetés.

A büntetés kiszabása körében az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő súlyt az elkövetett cselekmény tárgyi súlyának, a vádlottak bűnösségi fokának, illetve annak, hogy a büntetés meghatározásakor a középértékből kell kiindulni. Ezért valamennyi vádlottal szemben hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása indokolt.

Kifogásolta ezen túlmenően, hogy az elsőfokú bíróság III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot alkalmazott, ezért ennek mellőzését indítványozta.

Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság IV.r. vádlottal szemben mindössze 89.500 Ft tekintetében rendelt el vagyonekobjást annak ellenére, hogy a IV.r. vádlott 400.000-400.000 Ft, azaz összesen 800.000 Ft-ot kapott a kábítószer szállítása során kifejtett tevékenységéért, így a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a teljes összegre vagyonekobjást kell elrendelni.

Hasonlóképpen kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság I.r. vádlott tekintetében nem rendelt el vagyonekobjást arra a 3.000.000 Ft-ra, amelyet az I.r. vádlott a kábítószer beszerzésére fordított, és amelyet a Btk. 74.§ (1) bekezdés e) pontja alapján vagyonekobjás elrendelésével kell tőle elvonni.

Összességében tehát I.r. vádlott vonatkozásában indítványt tett az állampolgársági hivatal megkeresése útján a tartózkodásának legalitására vonatkozó adatok

beszerzésére, emellett valamennyi vádlott tekintetében hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabására, és I.r. vádlott vonatkozásában 3.000.000 Ft, míg IV.r. vádlott vonatkozásában 800.000 Ft vagyonelkobzás kiszabására. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész az írásban előterjesztett fellebbezését változtatás nélkül fenntartotta azzal, hogy I.r. vádlott jogszerű tartózkodására tekintettel a kiutasítására tett indítványt mellőzi.

I.r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a vádlottal szemben az elkövetéskor hatályban volt Btk. rendelkezéseit alkalmazza a bíróság, mivel a középértékes büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések akkor még nem voltak hatályban. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság által beszerzett adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I.r. vádlott legálisan és huzamosabb ideig tartózkodott Magyarországon, amit a büntetés kiszabása körében a vádlott javára kell értékelni.

Ugyanakkor indítványozta, hogy a feltételes szabadságra vonatkozóan a másodfokú bíróság a jelenleg hatályos Btk. törvényi rendelkezéseit alkalmazza, mivel ez kedvezőbb a vádlott számára. Egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal azonban, hogy a 3.000.000 Ft tekintetében a vagyonelkobzás mellőzését kérte, mivel a kábítószer a nyomozás során a nyomozó hatóság az I.r. vádlottól lefoglalta.

I.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy a vele szemben hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt indult büntetőeljárás elsőfokon nem jogerősen befejeződött, mivel őt a bíróság 3 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte. Előadta, hogy ezen ítélet ellen ő jelentett be védőjével együtt fellebbezést. Hivatkozott arra is, hogy másik folyamatban lévő ügyében felmentő ítélet született.

A jelen ügyre vonatkozóan sajnálkozását fejezte ki és úgy nyilatkozott, hogy elismeri a cselekmény elkövetését úgy, ahogy az ítéletben szerepel, ezért méltányos büntetés kiszabását kérte.

II.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését ugyancsak fenntartotta. Álláspontja szerint a II.r. vádlott terhére rótt cselekményekben a büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg, mivel helytelen ténybeli következtetések vezettek az elítéléséhez. Hangsúlyozta, hogy az eljárás során feltárt bizonyítékok közül egyik sem cáfolja a II.r. vádlottnak azt a védekezését, hogy ő kizárólag munkavállalás céljából érkezett Magyarországra, és szakácsként akart elhelyezkedni. I.r. vádlott ebben akart a II.r. vádlottnak segítséget nyújtani. Kiemelte a védő azt is, hogy a híváslisták adataiból megállapíthatóan a II.r. vádlott nem tartott napi kapcsolatot a vádlott-társaival, vagyis semmi sem igazolja azt az elsőfokú ítéletben szereplő ténymegállapítást, mely szerint azzal a szándékkal érkezett Magyarországra, hogy a kábítószer kereskedelemben részt vegyen. E körben hangsúlyozta, hogy II.r. vádlott nem volt kábítószer fogyasztó, amit a toxikológiai vizsgálat eredménye is alátámasztott.

Hasonlóképpen támadta azt az ítéleti megállapítást is, mely szerint a II.r. vádlott azért utazott város1-be, hogy a kábítószer megvásárlásában és szállításában részt

vegyen. E tekintetben hivatkozott II.r. vádlott érdemi védekezésére, amelyet az eljárás egyetlen adata sem cáfolt meg. Ugyanakkor ellentétes tartalmú bizonyítékok nélkül az elsőfokú bíróság mégis elvetette a vádlottnak ezt az állítását. A védői érvelés szerint ugyanis az a körülmény, hogy II.r. vádlott két alkalommal kiutazott a vádlott-társaival város1-be, ott a piacon tartózkodott azalatt, mialatt I.r. vádlott ismeretlen személlyel beszélt, egyáltalán nem alapozza meg azt az ítéleti ténymegállapítást, hogy ő a kábítószer kereskedelemben részt vett volna, hiszen sem a beszélgetést nem hallotta, sem a csomag átadását nem látta, vagyis nem lehetett tudomása arról, hogy I.r. I.r. vádlott valójában milyen céllal utazott város1-be.

Végül utalt a védő arra is, hogy a vádlott-társak vallomásában sem szerepel olyan konkrét adat, amely arra utalna, hogy II.r. vádlott a kábítószer vásárlásáról és annak hazaszállításáról tudomással bírt volna, ezért a védő álláspontja szerint helytelen ténybeli következtetések útján jutott az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontra. Hangsúlyozta, hogy a helytelen ténybeli következtetések útján tett ténymegállapítások helyesbítése nem ütközik a felülmérlegelés tilalmába, így ezeknek a mellőzésére lehetőség van, és megfelelő tényállás megállapítás mellett II.r. vádlottat az ellene emelt vád alól fel kell menteni.

Másodlagosan - arra az esetre, ha a másodfokú bíróság mégsem osztaná az álláspontját- az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt, figyelemmel II.r. vádlott cselekményben betöltött csekély szerepére.

III.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést ugyancsak változatlan tartalommal fenntartotta. A tényállást illetően csatlakozott a II.r. vádlott védője által elmondottakhoz, hangsúlyozva, hogy helytelen ténybeli következtetések alapján állapította meg az elsőfokú bíróság III.r. vádlott vonatkozásában is azt, hogy a kábítószer kereskedelemben részt vett, illetve, hogy a kábítószer behozataláról tudomással bírt.

Hangsúlyozta, hogy III.r. vádlott jelenléte és magatartása nélkül is végrehajtotta volna I.r. vádlott a társaival a cselekményt, így valójában az állapítható meg, hogy III.r. vádlott a jelenlétén túl semmivel nem járult hozzá a cselekmény végrehajtásához. Kiemelte, hogy bár III.r. vádlott feltáró jellegű beismerő vallomást tett a nyomozati eljárás során, mégis megkérdőjelezhető, hogy a város1-ben történt kábítószer vásárlásról ténylegesen tudomással bírt. E körben utalt arra, hogy I.r. vádlott vietnámi nyelven tárgyalt az idegenekkel, márpedig III.r. vádlott a vietnámi nyelvet nem beszéli, így nyilvánvalóan nem is érthette azt, hogy miről folyik a tárgyalás. Hangsúlyozta, hogy a jelenleg hatályos Btk. rendelkezéseit kell a III.r. vádlottal szemben alkalmazni, mert az számára kedvezőbb elbírálást biztosít, azonban a kábítószer kereskedelemben való részvétel megállapításához szükséges és a törvény szerint pontosan meghatározott magatartások egyike sem illeszthető a cselekvőségére. A védő álláspontja szerint a 2012. évi C. törvény 178.§ (1) bekezdése, illetve (2) bekezdés b) pontja szerint minősíthető csak a cselekménye, melyet bűnsegédként követett el, így ezzel egyezően indítványozta III.r. vádlott cselekményét minősíteni. Az enyhébb büntetési tételkeretre és a III.r. vádlott bűnsegédi magatartására tekintettel pedig felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

III.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen nem élt a felszólalás jogával.

IV.r. vádlott védője a IV.r. vádlott kábítószer fogyasztással kapcsolatos cselekménye tekintetében az elsőfokú perbeszédében előadottakat változatlanul fenntartotta. Másodfokú perbeszédében kizárólag a kábítószer kereskedelemmel kapcsolatos ítéleti ténymegállapításokat vitatta.

Érvelése szerint a másodfokú bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy minden kétséget kizáróan bizonyítást nyert-e IV.r. vádlott terhére, hogy a kábítószer kereskedelemben részt vett, továbbá állást kell foglalnia abban a kérdésben is, hogy valamennyi bizonyíték teljes körű feltárására sor került-e az elsőfokú eljárásban vagy nem.

E körben hangsúlyozta, hogy a cselekmény elkövetésekor IV.r. vádlott taxi vállalkozó volt, azaz fuvarozó szolgáltatást végzett. Ebből következően, mint taxisofőr nem volt abban a helyzetben, hogy az általa szállított rakomány felől érdeklődjön, arra meg végképp nem volt lehetősége, hogy a rakományt átvizsgálja. Megállapítható, hogy IV.r. vádlott normál fuvarozási díj ellenében vállalta el a prágai utat, mivel pedig ez volt a foglalkozása, ezért a fuvar elvállalásának tényét a terhére róni nem lehet.

Kiemelte, hogy IV.r. vádlott mindössze két hónapja végezte ezt a foglalkozást, így abban gyakorlattal nem rendelkezett. Abból a körülményből pedig, hogy város1-ben az általa vezetett gépkocsi csomagtartójába egy kis csomagot helyeztek el, még nem következik, hogy tudnia, vagy sejtienie kellett volna, hogy mit tartalmaz a csomag, hiszen ő a csomagot elhelyező személlyel nem beszélt és az azt megelőző beszélgetésben sem vett részt.

Hangsúlyozta, hogy a IV.r. vádlott cselekményét illetően I.r. vádlott ellentétes vallomásokot tett, hiszen első meghallgatása alkalmával azt állította, hogy IV. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy mit szállítanak. Később azonban ezt a vallomását módosította és arra hivatkozott, hogy mivel ő és IV.r. vádlott a nyelvi különbözőség miatt nem értették pontosan egymás mondanivalóját, ezért III.r. vádlott volt az, aki tolmácsolt közöttük. Márpedig I.r. vádlott ekkor tett nyilatkozata szerint a III.r. vádlott semmit nem tudott a kábítószer szállítmányról. Ilyen körülmények között pedig nyilvánvaló, hogy III.r. vádlott tolmácsolásából sem szerezhetett tudomást róla.

Utalt még a védő V.r. vádlott vallomására is, aki elmondta, hogy amikor IV.r. vádlott felhozta a lakásra a csomagot, azt azzal adta át, hogy nem tudja mit tartalmaz.

Összességében a védő álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy IV.r. vádlottnak tudomása lett volna a csomag tartalmáról és I.r. vádlott elsőfokú eljárás során történő bocsánatkérése a IV.r. vádlott felé is erre utal. Mindezek alapján - figyelemmel arra, hogy minden kétséges tény a vádlott javára kell értékelni - a IV.r. vádlott felmentését indítványozta.

Másodlagosan kifogásolta az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését is. Hangsúlyozta, hogy IV.r. vádlott nem bűnöző, eddig kifogástalan életvitelt tanúsított. Utalt arra is, hogy az előzetes fogvatartásban töltött idő derékba törte a IV.r. vádlott

életét, ezért most idős szülei támogatására szorul. Mindezek alapján az egyébként is eltúlzottan súlyos büntetés további súlyosítása semmiképpen nem indokolt. Végezetül kitért a 800.000 Ft vagyonelkobzással kapcsolatos ügyészi indítványra is, mivel álláspontja szerint ennek az összegnek az átadása kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást az eljárás során, így a vagyonelkobzás mellőzése indokolt.

IV.r. vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy az előzetes fogvatartás megszűnését követően sikerült az életét rendbe hoznia.

Az ügyészség képviselője viszontválaszában -I.r. vádlott védőjének perbeszédére reagálva - hangsúlyozta, hogy az elkövetéskor hatályban volt és a jelenleg hatályos Btk. vegyes alkalmazására lehetőség nincs. Kiemelte, hogy a cselekmény elkövetésének az időpontjában is irányadó volt a középértékes büntetés kiszabása, így az egyéb rendelkezéseket is figyelembe véve mindenképpen a jelenleg hatályos Btk. alkalmazása kedvezőbb mind az I.r., mind pedig a többi vádlott vonatkozásában.

II.r. vádlott védőjének perbeszédével kapcsolatban kiemelte, hogy az ítéletben megállapított tényállás szerint a II.r. vádlott részt vett a kábítószer Magyarországra történő szállításában, így a tevőleges magatartásához kétség sem fér.

III.r. vádlott szerepével kapcsolatban azzal érvelt, hogy III.r. vádlott és I.r. vádlott több, mint öt éve élettársi kapcsolatban élnek, amely feltételezi, hogy akadálymentesen tudtak kommunikálni egymással. Az a körülmény pedig, hogy I.r. vádlott éppen III.r. vádlottat vitte magával azért, hogy akadálymentesen tudjon kommunikálni IV.r. vádlottal, éppen ezt bizonyítja. Ezen túlmenően III.r. vádlott vonatkozásában kiemelte azt is, hogy a III.r. vádlott tevőlegesen vett részt a kábítószer elrejtésében is, így pontosan tudta, hogy mi van a város1-ből hozott csomagban.

I.r., III.r. és IV.r. vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak felszólalni.

A kétoldalú fellebbezések közül a vádlottak és védői fellebbezések bizonyultak eredményesnek.

A kétoldalú fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és tényből tényre is a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól.

Az iratok tartalma alapján azonban figyelemmel a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára kiegészítésre, illetve pontosításra szorul részben azért is, mert az elsőfokú bíróság a indokolásában rögzített olyan körülményeket, amelyek a tényállásba tartoznak.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 5. oldal 1. bekezdését kiegészíti azzal, hogy I.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.12.129/2013/30. számú és 2014. szeptember 1. napján kelt nem jogerős ítéletével hivatalos személy elleni erőszak büntette és súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt halmazati büntetésül 3 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

Kiegészíti a személyi körülményeket azzal is, hogy I.r. vádlott 1999. február 20. napjától tartózkodik Magyarországon. 2004. június 24. napján terjesztett elő tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelmet, amelyet ... szám alatt - 2005. október 18.-i érvénnyel - megkapott. Ezt követően az I.r. vádlott jogszerűen tartózkodott az ország területén. A legutoljára ... szám alatt kiadott tartózkodási engedélyét a jelen büntetőeljárásra, valamint előzetes letartóztatásba helyezésére tekintettel 2010. november 17. napján visszavonták. (másodfokú iratok 20. sorszám alatti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal átirata)

Az elsőfokú ítélet 24. oldal 6.-8. bekezdéseit átemeli a I.r. vádlott személyi körülményeihez.

Az ítélet 25. oldal 1. bekezdését átemeli a II.r. vádlott személyi körülményeihez.

Az ítélet 25. oldal 2. és 3. bekezdését átemeli a III.r. vádlottra vonatkozó személyi körülményekhez.

Az ítélet 25. oldal 4. és 5. bekezdését pedig átemeli a IV.r. vádlottra vonatkozó személyi körülményekhez.

Ugyanakkor a másodfokú bíróság nem osztotta a Fellebbviteli Főügyészségnek azt a tényállás kiegészítésére irányuló indítványát, mely szerint I.r. vádlott 3.000.000 Ft-ot fordított kábítószer vásárlására. Nem vitatható, hogy az eljárás során I.r. vádlott tett ilyen tartalmú nyilatkozatot, melyet az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tett.

Ugyanakkor az is megállapítható, hogy mindezek ellenére ezt a körülményt az elsőfokú bíróság a tényállásban nem állapította meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ilyen körülmények között a tényállás ezzel történő kiegészítése a felülmérlegelés tilalmába ütközik, hiszen az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése után ezt a vallomást nem fogadta el. Megjegyzi ezen túlmenően a másodfokú bíróság azt is, hogy ez a tény a vádiratban sem került rögzítésre.

A fentiek szerint kiegészített tényállás már hibamentes, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul II.r. és IV.r. vádlottak tagadásával szembenálló részében is.

Megállapítható, hogy II.r. vádlott védőjének és IV.r. vádlottnak és védőjének a felmentést célzó fellebbezése a II.r. és a IV.r. vádlott védekezésének elfogadását célozza és az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, amely a hatályos perrendi szabályok szerint nem vezethet eredményre.

A bizonyítékok értékelése körében megállapította a másodfokú bíróság, hogy a Fővárosi Törvényszék az indokolási kötelezettségének a szükséges körben és mértékben eleget tett. Számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokat, milyen körben és miért fogadott el, illetve melyeket és milyen okból vetett el.

Az elsőfokú bíróság helytállóan alapozta a tényállást I.r. és III.r. vádlottak első, beismerő nyomozati vallomására, mert egyrészt ez állt összhangban a rendelkezésre álló egyéb objektív bizonyítékokkal, másrészt pedig I.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen teljes körűen, az ítéleti tényállás szerinti cselekvőségében ismerte be és bánta meg a bűncselekmények elkövetését.

II.r. vádlott védője alappal hivatkozott arra, hogy a II.r. vádlott tekintetében valójában viszonylag kevés számú terhelő bizonyíték áll a bíróság rendelkezésére. Az elsőfokú ítélet 28. oldalán található értékelés alapján azonban az elsőfokú bíróság logikusan következtetett II.r. vádlott cselekvőségére és cselekvéskori tudattartamára is.

II.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy I.r. vádlott kábítószer kereskedelemmel foglalkozik, továbbá azzal is, hogy a ... utcai lakásban kábítószeret tart. III.r. vádlott nyomozati vallomása alapján pedig az is megállapítható volt, hogy két esetben a kábítószer lakásból történő elszállításánál is jelen volt (nyomozati iratok II. kötet 1137. oldal).

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az utazás körülményeiből, abból, hogy egy napos utat két gépkocsival tettek meg, ráadásul úgy, hogy az egyik gépkocsi csak felvezető szerepet töltött be az utazás alatt, továbbá a rádiótelefonon történő kapcsolattartás mind a kábítószer csempészés tipikus elkövetési módja, ismernie kellett II.r. vádlottnak az utazás eredeti célját. Emellett azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy II.r. vádlott jelen volt város¹ a tárgyalásokon és látta, amikor a csomagokat IV.r. vádlott gépkocsijába az ismeretlen személy elhelyezte.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy III.r. vádlott is tisztában volt azzal, hogy I.r. vádlott, - aki egyben az élettársa volt - „füvel” kereskedik. III.r. vádlott vallomása szerint számtalanszor látta a csomagokat a ... úti lakásban az ágyban, valamint a szekrényben is eldugva, emellett a második prágai út végeztével ő vitte a kábítószer a úti lakásba, ahol azt ő rejtette el. Emellett III.r. vádlott volt az, aki mindkét út alkalmával telefonon kommunikált IV.r. vádlottal, vagyis aktívan részt vett a szállítás biztosításában is.

IV.r. vádlottat I.r. vádlott az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomásaiban mindvégig következetesen terhelte. Emellett azonban az utazás körülményeiből, város1-ben az általa vezetett gépkocsi csomagtartójába elrejtett két csomag méretéből is következtetnie kellett arra, hogy mire vállalkozott és tudnia kellett azt is, hogy mit szállít. E tekintetben nem hagyható figyelmen kívül, hogy IV.r. vádlott alkalmi kábítószer fogyasztó volt, akinek a csomag jellege, nagysága és szaga alapján is tisztában kellett lennie azzal, hogy mit tartalmaznak a csomagok. Nem tudott IV.r. vádlott ésszerű magyarázatot adni az eljárás során arra sem, hogy miért nem állt meg akkor, amikor a I.r. vádlott által vezetett gépkocsit igazoltatták, annál is inkább, miután együtt utaztak és IV.r. vádlott a saját állítása szerint nem tudta, hogy az általa vezetett gépkocsiban kábítószerrel szállít.

Ugyancsak nem helytálló IV.r. vádlottnak a második prágai út végeztével a csomag átadási helyszínének megváltoztatásával kapcsolatban előadott védekezése sem. IV.r. vádlott ugyanis saját előadása szerint V.r. vádlott lakásán hosszabb időt töltött el a csomag felvételét, majd átadását követően is, vagyis a csomag átadási helyszínének megváltoztatását kizárólag a csomag általa is tudott tartalma indokolta, nem pedig az "időhiány".

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fenti terhelő bizonyítékok egymásra épülnek, egymást kiegészítik, zárt logikai láncolatot alkotnak, egy irányba, a vádlottak büntetőjogi felelősségének irányába mutatnak, kizárva ezzel a másként történés lehetőségét.

A felmentést célzó fellebbezések ez okból sem vezethettek eredményre.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény alapján törvényesen is minősítette a vádlottak cselekményét.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság maradéktalanul betartotta a Be. 4.§ (2) bekezdésében foglaltakat és valamennyi esetben a vádlottak javára értékelte a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a cselekmények minősítését megalapozó mennyiségek tekintetében. Helyesen járt el akkor is, amikor a le nem foglalt kábítószer tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján bírálta el a hatóanyagtartalmat és ennek meghatározásáról az elsőfokú ítéletben részletesen számot is adott. Megállapítható tehát, hogy a Fővárosi Törvényszék 1/2004.(VI.16.) Kollégiumi állásfoglalásban írtakat maradéktalanul betartotta és a Bünygyi Szakértői és Kutató Intézet mellékletében foglalt legalacsonyabb hatóanyaggal számolva, becsléssel állapította meg a le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalmát.

A másodfokú bíróság nem értett egyet I.r. vádlott védőjének a cselekmény elkövetéskor és a jelenleg hatályban lévő Btk. vegyes alkalmazására irányuló álláspontjával. Számtalan eseti döntés és a töretlen bírói gyakorlat is kimunkálta, hogy a büntető törvény időbeli hatályára vonatkozó rendelkezés nem vezethet az elkövetéskori és az elbíráláskori szabályok vegyített alkalmazásához, az időbeli hatályra vonatkozó rendelkezés csak egységesen alkalmazható (BH 2010.264., BH 2006.383.).

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor II.r., III.r. és IV.r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetettnek jelölte meg.

Az 1/2007.BJE határozat és az 57/2007.BK vélemény is definiálja a kábítószerrel kereskedés elkövetési magatartásait.

Eszerint a kábítószerrel kereskedés magába foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer megszerzését, csomagolását, készletezését, tárolását, szállítását és elosztását is. Emellett megállapítható, hogy az elkövetők minden esetben haszonszerzés céljából cselekednek. Az 1/2007.BJE. határozat külön kiemeli, hogy a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése és készletezése önálló tettesi cselekmény, befejezett elkövetési magatartás.

Eszerint a kereskedés céljából történő megszerzéssel a kereskedésre elkövetett kábítószerrel visszaélés befejezett cselekménnyé válik, többletmagatartás nem kell hozzá. Az irányadó tényállás alapján pedig mind a négy vádlott megállapíthatóan és aktívan közreműködött a szállítás révén a megszerzésben és a készletezésben is. Magatartásukat egymás tevékenységéről tudva, egymással szándékegységben valósították meg.

Éppen a fenti okfejtés miatt nem értett egyet a másodfokú bíróság III.r. vádlott védőjének azon érvelésével, hogy a III.r. vádlott terhére megállapítható cselekmény bűnsegédi tevékenységként értékelhető. III.r. vádlott magatartásába ugyanis a fentiek szerint a társtettesi elkövetés alanyi és tárgyi oldala egyaránt megvalósult és ez állapítható meg II.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában is.

Hasonlóképpen társtettesként valósította meg a cselekményt I.r. vádlott is, azonban esetében az elsőfokú bíróság tévesen nem jelölte meg az ítélet rendelkező részében, hogy a cselekményt társtettesként követte el, annak ellenére, hogy a tényállásban erre utaló megállapításokat tett, és emellett a társtettesi elkövetést súlyosító körülményként is értékelte.

Megállapítható ugyanis - miként arra a Fővárosi Főügyészség az átiratában utalt - hogy I.r. vádlott részben tettesként, részben pedig társtettesként valósította meg a cselekményeket, de az enyhébb elkövetői magatartás beleolvad a súlyosabb elkövetői alakzatba, így a társtetességet kell az I.r. vádlott esetében kimondani. A másodfokú bíróság ennek megfelelően helyesbítette az elsőfokú ítélet rendelkező részét.

A büntetés kiszabása körében értékelhető enyhítő és súlyosító körülmények körének pontosítása az alábbiak szerint szükséges.

I.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy két gyermek eltartásáról gondoskodik, akik felsőoktatási intézményben tanulnak. További enyhítő körülmény, hogy a másodfokú eljárás során teljes körűen beismerte a büntetőjogi felelősségét és a megbánását is hangoztatta.

IV.r. vádlott esetében további súlyosító körülményként kell értékelni, hogy ő volt a kábítószer szállítója.

A Fővárosi Törvényszék helyesen tulajdonított nyomatékos jelentőséget az időmúlásnak és - Fővárosi Főügyészségi állásponttal szemben - helytállóan tulajdonított jelentőséget a kábítószer alacsonyabb mennyiségének is, amely a két alkalommal Prágában behozott kábítószer vonatkozásában a jelentős mennyiség alsó határának kétszerese, míg I.r. vádlott esetében az általa értékesített kábítószeres együttes hatóanyag tartamát is figyelembe véve a jelentős mennyiség alsó határának 2,4-szerese.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint mindezek figyelembe vételével törvényesen került sor az enyhítő szakasz alkalmazására is a vádlottakkal szemben és nem kifogásolható III. és IV. r. vádlott esetébe az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása sem.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésével nem értett egyet.

Ugyanakkor I.r. vádlott és III.r. vádlott esetében osztotta a védelem enyhítésre irányuló érveit, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéltábla álláspontja szerint nem értékelte kellő súllyal e két vádlott esetében a beismerő vallomást. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla I.r. és III.r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát és a közügyektől eltiltás tartamát is enyhítette.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az így kiszabott büntetés a belső arányosítás követelményének megfelel, igazodik a vádlottak tényleges, tevőleges magatartásához.

A másodfokú bíróság által a Bevándorlási és Állampolgársági Hivataltól beszerzett adatok alapján - egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség másodfokú nyilvános ülésen tett indítványával - az ítéltábla sem látta megalapozottnak I.r. vádlottal szemben a kiutasítás alkalmazását.

A járulékos rendelkezések körében a már korábban kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet a Fellebbviteli Főügyészségnek I.r. vádlottal szemben 3.000.000 Ft vagyonekbezárt alkalmazására irányuló indítványával.

Ezzel szemben az 1/2008.BJE határozatban foglaltakra figyelemmel IV.r. vádlott vonatkozásában - az összecszerűséget kivéve - osztotta az ügyészség vagyonekbezárt alkalmazására vonatkozó indítványát. A vagyonekbezárt összegét a vádirati tényállás - mely az eljárás során nem lett módosítva- figyelembevételével 400.000 Ft összegben állapított meg. azzal, hogy abból a nyomozati eljárás során 89.500 Ft-ot már lefoglaltak, így további 310.500 Ft vagyonekbezárt szabott ki a IV.r. vádlottal szemben.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy IV.r. vádlott előzetes letartóztatásának végső időpontjai, illetve a házi őrizet kezdő időpontja pontatlanul lett feltüntetve, ezért azt helyesbítette.

Ugyancsak helyesbítette I.r. és II.r. vádlott anyja nevét is.

Összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

II.r. vádlott vonatkozásában - mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre - bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2014. év október hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

dr. Halász Irén sk.

előadó bíró

dr. Magócsi István sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 6.B.1746/2011/96. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.47/2014/21. számú ítéletében írt változtatással I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében 2014. év október hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2014. év október hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő